

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 53. Numurs maksā 10 kapelkas

Lalkraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr. 46 (844)

Svētdien, 1956. g. 15. aprīlī

7. gads

Sagatavoties eksameniem

Patlāban skolu dzīvē iestāties viens no spraigākajiem darba posmiem. Prasmīgi veicot mācību vielas atkārtotāni, rūpīgi jāsagatavojas pavasara eksameniem.

Mācību vielas atkārtotāni, kas ir viena no svarīgākajām mācību procesa sastāvdaļām, jāveic sistemātiski un plānveidīgi, jāpanāk, lai atkārtojot skolēnu zināšanas tiktu ne tikai nostiprinātas un padziļinātas, bet lai katra stunda viņiem dotu arī kaut ko jaunu, saistošu un interesantu.

Lielākā daļa rajona skolu kolektīvu šo nopietno uzdevumu pareizi izpratuši un enerģiski gatavojas pavasara eksameniem. Tā tas ir Līvānu 1., Līvānu II un Rudzētu vidusskolās, Vanagu 7-gadīgajā skolā un citās.

Sajās skolās skolotāji visumā prasmīgi organizē vielas atkārtotāni, kā rezultātā skolēnu vairākums rūpīgi gatavojas mācību stundām. Tomēr arī šajās skolās ir vēl atsevišķi skolotāji, kas savu darbu neveic ar pietiekamu atbildības sajūtu, neesot dzīvē iemiesot PSKP XX kongresa lēmumus, tāpēc daļai skolēnu atsevišķos mācību priekšmetos zināšanas vēl ir „robi“, kas līdz eksameniem noteikti jānovērš.

Protams, ka par atsevišķu skolēnu sliktajām zināšanām nevar vainot tikai skolotājus vien, jo daudzos gadījumos šeit vainojami arī bērnu vecāki, kas neseko, kā skolēns mājā izpilda dienas režīmu un bieži vien daļa skolēnu gandrīz visu laiku veltī dažādām rotaļām, spēlēm, kas vairākos gadījumos ieilgst līdz vēlam vakaram.

Lai gan visumā skolu kolektīvi spraigi gatavojas pavasara pārbaudījumiem, tomēr vēl atsevišķu rajona skolu un skolotāju darbā sastopami nopietni trūkumi, kā, piemēram, Ezeru un Dambīšu pamatskolās.

Pavirši savu darbu organizē arī Gaiņu 7-gadīgās skolas skolotāja b. Makkejeva un citi. Pavisam neapmierinošs stāvoklis ir Jersikas 7-gadīgās skolas Niegales filiālē (mācību daļas vadītā-

ja b. Fomčenko). Šeit trešā mācību ceturkšņa nobeigumā tikai 60 procenti skolēnu bija sekmīgi, kaut gan tai pašā laikā rajonā caurmērā sekmības procents bija 90. Galvenā nesekmība šai skolā sastopama matematikā (matematikas skolotājs b. Zikovs). Līvānu rajona tautas izglītības nodaļai šai skolā darbs nekavējotī jāpārskatī.

Darba vēl daudz, jo eksamenā tāpat kā iepriekšējā gadā būs visās klasēs, sākot ar 4. klasi. Eksamenu skaits nedaudz samazināts tikai skolās ar latviešu mācību valodu, bet skolās ar krievu mācību valodu paliek tas pats, kas pērn.

Līdz eksameniem atlicis vairst neilgs laiks sprīdīt. Tas jāizmanto pilnvērtīgi un spraigi darbā.

Skolotāju kolektīviem jāpanāk, lai ik viens skolēns droši un prasmīgi atbildētu pārbaudījumos. Sevišķa vērība jāvelti 4. klases skolēniem, kuriem šopavasar eksamenā jāatbild pirmo reizi dzīvē.

Lai skolēni teicami sagatavotos pavasara eksameniem, daudz var darīt arī bērnu vecāki. Vecākiem jārada skolēnam mājās tādi apstākļi, lai viņš varētu neatraucēti mācīties, nepārslogojot viņu ar dažādiem saimniecībā jāatliekamiem darbiem.

Vecākiem nemitīgi jāseko vai skolēns ievēro savu dienas režīmu, vai pienācīgi gatavojas stundām, vai par daudz neaizraujas ar blakus lietām: rotaļām, spēlēm utt.

Komjaunatnes un pionteru organizācijām, gatavojoties eksameniem, jāstādā rūpīgi pasākumu plāns, kurā jāparedz, kādu palīdzību sniegs mācībās atpaliēkošajiem, kā organizēs sabiedrisko kontroli, iekārtos izņemtas vielas atkārtotāni utt. Tāpat kopā ar skolas vadību jāsavlaicīgi jāpadomā par skolēnu vasaras atpūtas organizēšanu.

Biedri skolotāji un skolu jaunatne! Prasmīgi organizējot vielas atkārtotāni, teicami sagatavoties pavasara eksameniem

Rakstniekam veltīts vakars

Līvānu 1. vidusskolas literārais pulciņš kopā ar rajona bibliotēku atzīmēja Latvijas PSR Tautas rakstnieka Ernesta Birznieka-Upīša 85. dzimšanas dienu. Par E. Birznieka-Upīša dzīvi un literāro darbību saistoši pastāstīja Ērika Strode un Jakovička Valentina. E. Birznieka-Upīša stāstu „Smēdē” izteiksmīgi nolasīja Viktors Mauriņš. Apmeklētāji ar interesi noklausījās E. Birznieka-Upīša stāstu „Zem ābeles”, kuru stāstī-

ja Ausma Raubiška, Anna Ušacka, Olga Reķša, Dzidra Valaine.

Jaunatnes uzmanību saistīja sirmā rakstuleka darbu izstāde, kas tagad iznākušā jaunais izdevums un kļuvis sevīšķi tuvi un mīļi lasītājiem. Albumā „Tautas rakstnieks Ernests Birznieks-Upītis” bija atspoguļota Tautas rakstnieka dzīve un literārā darbība, kā arī „Pelēko akmens stāstu” dzimtene.

E. Audzīte

Svarīgākā lopbarības kultura lopkopības produktivitātes celšanai ir kukuruza

1955. gada vēlais, aukstais pavasaris un sausā vasara nelabvēlīgi iespaidoja kukuruzas ražas. Tomēr tajos rajona kolchozos un posmos, kur rūpējās par šo kulturu, ieguva apmierinošas ražas. Tā Stajna vārdā nosauktā kolchoza posminiece Akujina Lavrenova ieguva 250 cēt zaļās masas no ha.

Lielākajā daļā rajona kolchozu mazās platībās tika iegūtas apmierinošas ražas, tāpat lielākajai daļai rajona kolchozu ir jau neliela pieredze kukuruzas audzēšanā.

Šogad, audzējot kukuruzu, šī pieredze jāizmanto un jānovērš visas kļūdas un trūkumi, kādi tika pieļauti audzējot kukuruzu pagājušajā gadā.

Augstu kukuruzas ražu iegūšanai jāievēro zemāk minētie noteikumi: jāpabeidz visos kolchozos posmu noorganizēšana, izraugot labākos kolchozniekus par komplekso posmu posminiekiem. Lauksaimniecības specialistiem jāiepazīstina ik viens kolchoznieks ar kukuruzas audzēšanas agrotehniku.

Kukuruzas audzēšanai jāizrauga no vēja aizsargātas mālaines smilts vai smilšmāla iekoptas trūdu bagātas augsnes, kur gruntsūdens līmenis nav tuvāk augsnes virskārtai par 1 m, izmantojamas arī iekoptas kūdras augsnes.

Labākie priekšaugi ir rušināmkultūras (kartupeļi, cukurbietes, lopbarības saknes) mēslojotā papuvē sētie ziemāji, pākšaugi, ilggadīgie zālāji.

Protams, jāizvēlas rudenī uzartie lauki, rūpīgi jāvēro, lai izraudzītajos laukos nebūtu sprakšu kāpurī (drātstārpi). Pagājušā gada pieredze rāda, ka, neraugoties uz to, ka sēklas apstrādājām ar heksachloranu, tie nodarīja lielus zaudējumus, stipri izretināja

sējumus kolchozā „Nākotne” u. c.

Sējai augene jāgatavojas ļoti rūpīgi, tai jābūt rudenī uzartai pilnā aramkārtas dziļumā. Pavasarī jāveic pasākumi mitruma saglabāšanai un nezāļu iznīcināšanai — jānošūc, vai jāecē un jākultivē vairākas reizes, atkarībā no augsnes nezāļainības pakāpes. Augsnes sagatavošanas darbi jāveic savlaicīgi, nesastrādājot slapju vai pārāk sausu augsni, lai nebojātu strukturu.

Katram kukuruzas laukam jāsadā pietiekoši daudz organisko mēsli (kūtsmēsli, kūdras) — no 20—40 tonnas uz ha, atkarībā no augsnes auglības. Bez tam posmu rīcībā kukuruzai jānodod šādi mineralmēsli daudzumi — superfosfats 2—3 cēt uz ha, chlorkalcijs — 2—2,5 cēt uz ha, slāpekļa mēsli — 1,5—3 cēt uz ha.

Superfosfats un kalija mēsli jāiestrādā pirms sējas kopā ar organiskiem mēsliem, slāpekļa mēsli — virsmēslajam.

Lietojot kūdru, vai arī augsnes, kur reakcija skāba un neiespējams izraudzīt citus laukus, jālieto kalcijs 3—5 t uz ha, iestrādājot kopā ar kūtsmēsliem.

Mēslošanas līdzekļu trūkuma gadījumā jālieto organomineralmēsli maisījums, dodot to pirms sējas bedrītēs pa 200—300 g katram, pie kam maisījumam jāuzber nedaudz augsnes un tikai tad jāiesēj sēklas. Pagājušajā gadā daudzos gadījumos tika novērots, ka sēklas bojā bedrītēs, dodot nepareizu mēslojumu.

Saņemtās kukuruzas sēklas jāuzglabā vēlītēs apkurināmās, labi vēdināmās telpās, plānā slānī. Vislabāk tās sasiet pa vairākām kopām un uzkārt uz uzvilkām šņorēm. Ik pēc 10 dienām jānod paraugs sēklu kontroles laboratorijai dīgt-

spējas pārbaudei. 7—10 dienas pirms sējas jāizkuļ, jāiztīra, labāk kult ar rokām, pirms kulšanas jāatšķiro bojājušās vēlītes. Dīgtspējas paaugstināšanai pirms sējas sēklas jāslīda, jākodina ar granošanu (100 g uz 1 cēt sēklu) un jāapstrādā ar heksachloranu (1—2 kg 12 % uz 1 cēt sēklu).

Stingri jāievēro pareizais sējas laiks. Jāsēj tad, kad augsnes temperatūra sēšanas dziļumā 10—12° C. Jāiestrādā no 4—7 cm dziļi, smagās augsnes seklāk, vieglās — dziļāk.

Lielākā daļa sējumu jāiesēj kvadrātligzdās, jo tas dos iespēju apkarot nezāles. Kvadrātligzdu attālumi 60x60 cm līdz pat 45x45 cm jābarībai.

Sējot kvadrātligzdās, lauks rūpīgi jāmarķē, lai pēc tam būtu iespējama starprinda apstrādāšana. Izsējas norma atkarīga no sēklu saimnieciskās lietderības, tā katrai sēklu partijai ir sava, pie kam tā atkarīga arī no šķirnes un kukuruzas izmantošanas. Audzējot vēlīšu iegūšanai, ligzdā jāiesēj 5—6 graudi, tas būs 50—60 kg uz ha, sējot skābarībai ligzdā jāiesēj 6—8 graudi, tas ir 60—80 kg uz ha, bet, sējot zaļbarībai, — 8—10 graudi, tas ir 80—100 kg uz ha.

Sējot rindsējā, izsējas norma ir tā pati. Mazos laukos, kur nav iespējams kukuruzu sēt kvadrātligzdās, vēlams sēt rindsējā, pie tam te ieteicams piesēt zirņus vai vīkus, uz 1 ha 34 kg kukuruzas un 32 kg pelušķu vai vīku. Vispirms iesējama rindsējā kukuruza, tad pēc apmēram nedēļas jāiesēj zirņi vai vīki, perpendikulāri iepriekš sētajām rindām. Izsējot kukuruzai virsū zirņus, vīkus vai pelušķus, uzlabojas iegūstamās lopbarības kvalitāte.

A. Vucāne,
Līvānu MTS galvenā agronome

Kāpina piena izslaukumus

Šinīs dienās lauksaimniecības artell „Darba tauta” notika lopkopju-slaucēju sanāksme, kurā apsprieda slaucēju sasniegumus pagājušajā mēnesī. Lielākā daļa slaucēju mēneša plānu nevien izpildījušas, bet arī pārsniegušas.

Slaucējai Golubickai Aldonijai plāns 437 l, tas izpildīts par 157 procentiem, izslaucot

no savas grupas govīm 797 litri. Viņa arī saņēma ceļojošo vimpeli „Labākā slaucēja”. Slaucējas Onckule Anna plānu izpildījusi par 135 procentiem, Lļepiņa Anna — par 138 procentiem. Slaucējs Onckulis Antons, kurš kopj pirmpienes un līdz šim socialistiskajā sacensībā nepledalījās, plānu izpildījis par 180

procentiem. Par martu slaucējs saņēma papildmaksā pāri par 40 litru piena.

Vispārējais kolchoza izslaukumu plāns martā izpildīts par 110,4 procentiem.

Šogad piena izslaukums palielināts par 300 litriem.

A. Rivža,
kolchoza „Darba tauta”
zootehniķe

Gatavojas kukuruzas sējai

11. aprīlī Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza aktīvs bija sapulcējies, lai iztirzātu jautājumu par kukuruzas audzēšanu. Aktīvā piedalījās komplekso brigāžu brigādiēri, posminieki, fermu strādnieki un citi.

Tuvāk aktīva dalībniekiem par kukuruzas nozīmi un tās audzēšanas agrotehniku pa-

stāstīja kolchoza agronome b. Putāne. Viņa sīki pastāstīja par zemes izlasī un tās mēslošanu, par sēšanu un vēlāku sējumu kopšanu.

Tuvākajā laikā vēlreiz pārbaudīs izlasītos laukus, veiks atlikušos darbus mēslojuma sagatavošanā. Paredzēts mēslojumu dot, sajaucot kūtsmēslus ar kūdru 3—5 tonnas kat-

ra un 200 kg superfosfata uz ha.

Kolchoznieka P. Čipāna un kolchoza mehaniķa P. Vilcāna ģimenes apņēmās audzēt pie savām mājām pa 1 ha kukuruzas, no kuras 15 procentu ražas paliks pašiem kolchozniekiem par darbu.

J. Pakalns

Rūpīgi veikt bērnu uzskaiti

Lai realizētu vienu no svarīgākajiem PSKP XX kongresa lēmumiem — pāreju uz obligātu vidējo izglītību sestajā piecgadē visās mūsu valsts pilsētās un lauku rajonos, viens no galvenajiem uzdevumiem ir pareiza un savlaicīga bērnu uzskaitē.

Lai pilnībā varētu realizēt vispārējo vidējo izglītību, tas ir, lai neviens skolas vecuma bērns nepaliktu ārpus skolas, bez klūdām ir jāveic bērnu uzskaitē gan uz 15. augustu, gan, jo sevišķi, uz tekošā gada 15. aprīli, kad uzskaita tos bērnus, kuriem šā gada 1. septembrī paliks seši gadi, kā arī tos, kam paliks 7 gadi. Precīzi jāveic 6-gadīgo bērnu uzskaitē, lai pareizi varētu sastādīt tautsaimniecības plānu nākošajiem mācību gadiem. Tāpat ļoti uzmanīgi jāsaistāda sarakstus par tiem bērniem, kuriem šogad 1. septembrī būs pirmo reizi jāver skolas durvis.

Izvedot šogad bērnu uzskaiti uz 15. aprīli, vadīsimies pēc jaunās „Instrukcijas par bērnu un pusaudžu uzskaiti vecumā no 7—15 gadiem“, ko 1955. gada 5. oktobrī apstiprinājusi Latvijas PSR Ministru Padome un kas jau sen iesūtīta visām rajona ciemu padomēm un skolām. Līdz šim galvenā atbildība par savlaicīgu un precīzu bērnu uzskaiti gulās galvenokārt uz skolu direktoriem un pārzīņiem, bet jaunajā instrukcijā teikts, ka „personīga atbildība par bērnu un pusaudžu pareizu un precīzu uzskaiti uzskatāma namu pārvaldniekam (komandantam, ielu komitejas priekšsēdētājam, nama īpašniekam) un ciema padomes priekšsēdētājam.“ Protams, tas nenozīmē, ka skolas no sevis nopemas visu atbildību, tām jāpalīdz pārbaudīt ierakstīto ziņu pareizību, kā arī jāpārbauda, vai viņu mikrorajonos

nav palicis kāds bērns ārpus saraksta.

Pieredze rāda, ka, pārbaudot ierakstus saimniecības grāmatās, daudziem bērniem dzimšanas mēneši un pat gadi ir nepareizi. Tā, piemēram, pārbaudot obligatās izglītības realizāciju Raunlešu ciema padomē pēc saimniecību grāmatām, izrādījās, ka skolu neapmeklēja vairāki skolas vecumā esoši bērni, bet, kontrolējot uz vietām, pēc ierakstiem dzimšanas apliecībās, noskaidrots, ka ieraksti saimniecības grāmatās ir kļūdaini. Bērniem Antipovai S., Kursītim P. un citiem skola vēl nemaz nav jāapmeklē, jo viņi nav skolas vecumā, bet ciema padomēs tie ierakstīti ar nepareiziem dzimšanas gadiem.

Pievēstais piemērs rāda, ka ciemu padomēm rūpīgāk jāveic savs darbs, vēl un vēlreiz jāprecizē ieraksti saimniecību grāmatās, bet skolotājiem — mikroiecirkņu pārzīņiem jāpārbauda ciemu padomju iesniegto ziņu pareizība un tikai tad skolu direktoriem un pārzīņiem jāiesniedz saraksts par uzskaitītajiem bērniem tautas izglītības nodaļai, lai vēlti to nemaldinātu par bērnu skaitu, kam šogad jāskolā skolas gaitas pirmoreizi.

Pārbaudot sarakstus uz vietām, nekādā ziņā nedrīkst piemirst atzīmēt ziņas par bērniem, kam nepieciešama materiāla palīdzība, tāpat arī tos, kam nepieciešama mācīšanās specialajās (neredzīgo, kurilmēmo utt.) skolās, jo obligatās izglītības likumā mēs būsīm pilnībā realizējuši tikai tad, ja visi bērni (arī tie, kam nepieciešama mācīšanās specialajās skolās) būs uzskaitīti un rudenī jau ar 1. septembri sāks apmeklēt skolu.

Z. Rumba,
rajona tautas izglītības
nodaļas inspektors

Tonnu šķiedras no katra hektara

V. Aleksejeva,
Kaiņinas apgabala Bežekas rajona kolchoza
„Leņinskij putj“ posma vadītāja

Lini ir mūsu kolchoza bagātība. Mēs jau sen audzējam šo vērtīgo tehnisko kultūru, ar katru gadu kāpinām tās ražību. Tā, piemēram, pagājušajā gadā mūsu linkopji no 150 hektariem linu sējumu ievāca 118 tonnas šķiedras un vairāk nekā 78 tonnas linsēklu. Nododams šo produkciju valstij, lauksaimniecības artelis ievāca 4 miljonus 300 tūkstošus rubļu.

Šajā rakstā gribu pastāstīt, kā mēs panākām tik augstus rezultātus. Ražas pamatu mēs liekam jau rudenī. Līnu sējumiem izraugām laukus, kurus pirms tam audzētas daudzgadīgās zāles, īpaši āboliņš. Ziemā posms savāc pelnus un putnu mēslus. Pirms pavasara aršanas vai kultivācijas mēs dodam katram hektaram 2 centnerus pelnu, pusotra centnera superfosfāta, 3 centnerus fosforitmiltu un 1 centneru amonija salpetra. Pēc tam mēs lauku noecējam.

Linus cenšamies iesēt pēc iespējas ātrāk — maija pirmajās dienās; lietojam krust-

sējas paņēmienu un izmantojam zirgu vilkmes tuvrindu sējmašīnas. Kad lini sasniesuši „egļites“ stadiju, sējumus izravējam. Prakse liecina, ka pilnīgi pietiek ar vienu ravēšanu, ja tā izdarīta rūpīgi. Mēs savos linu laukos neatstājam nevienu nezāli.

Pabeiguši nezāļu izravēšanu, mēs dodam otro virsmēslojumu — 1,5 centnerus kalija sāļa, 50 kilogramus amonija salpetra un 1 centneru vistu mēslu uz hektaru.

Labas šķiedras iegūšanai ļoti svarīgi ir linus noplūkt pareizā laikā. Mūsu posms linus novāc agrās dzeltengatavības stadijā. Plūksanu izdarām divos paņēmienos — vispirms izraugam garos stiebrus, pēc tam — īsos. Linus sasienam nelielos — 10—12 centimetru diametra kūļiņos. Kad lini labi izžāvēti, mēs sēklas izkuļam un stiebrus iemērcam. Pēc izmērcēšanas linus plānā kārtā izklāj ruudzajā vai ābolnājā. Pēc 18—20 dienām lini ir gatavi. To žāvēšana notiek specialās telpās. Linu mīstīšanu un kultīšanu izdarām ar rokām,

Humors un satira

nātres

Esiet uzmanīgi

Jo rajona kinoteātra „Atpūta“ un kultūras nama kasiere b. Kovaļova, veicot savu pienākumu, ļoti bieži pārskatās. Neuzmanīgs kinoapmeklētājs var ātri iedzīvoties nepatikšanās, apsēžoties tān pašā vietā, kur jau iekārtoties cits skatītājs vai arī otrādi. Viens otrs un pat vairāki gadījumi piedzīvoti, kad atrodas divas, trīs un vēl dažas biļetes ar vienādiem rindu un vietu numuriem. Vienīgais cilvēks, kas no šīm nepatikšanām pasargāts, ir pati kasiere. Interesanti būtu zināt, kā justos b. Kovaļova, b. Matjušonoks un teiksim vēl daži biedri, ja viņiem vesels seanss būtu jānosēž uz viena krēsla.

Un kurš gan Līvānu pilsētas iedzīvotājs nebūs ievērojis pie tīrgaus laukuma garu baltu māju ar lielu izkārti uz stūra. Ja esiet ievērojuši, tad esiet uzmanīgi, nekļūdieties, jo izkārtne runā pretī tam, kas notiek iekšā. Uz izkārtnes „Bufete“, bet iekšā — krogs.

Var dabūt arī siltus ēdienus, bet pašā te izdodas tikai cilvēkam ar sevišķi stipriem nerviem, jo gandrīz nav tādu „klusuma“ brīžu, kad kāds nelabi neaurotu, vai ar skaļu brīksni nenirtu zem galda no salāsīto „gramu“ smaguma, ko izšķērdīgi izdala bufetniece.

Rajona patērētāju biedrības valde acimredzot nav bijusi pienācīgi uzmanīga pret pilsētas darbaļaudim, atļaujot bufetei pārvērsties par dzertuvi.

J. Nātreskāts

Kā kolchoza

zirgkopis gādāja kantorim malku

Viņudien, tuvojoties kolchoza kantorim, varēja manīt, ka vairāki vīri staigā ap šķūni un zirgu stalli kautko meklēdami. Tā kā medībās izgājuši, tā kā zagli ķertu, nevarēja labi saprast.

Te no pārējiem atšķīries, 3. brigades zirgkopis Jānis Vindels steidzīgi, bet piesardzīgi ap klēts stūri metās klāt pie vērtīgam mašīnas: „Rokā ir...!“

— Tak jau laikam būs razbainleku noķēruši, bet tu re, kur šis iesprucis! Ko tu cilvēciņ neteiksi, vērtīgam mašīnai! — nodomāju un paātrināju soli, redzēdams, ka Jānis steidzīgi ar cirvi vāļē pa vērtīgo mašīnu. Skabargas vien lec un cirvja klauzīeni

Kādas pudeles ceļojuma piezīmes

Kādā jaukā dienā, pēc garāka ceļojuma atkal atgriezies Līvānos, savā dzimtenē — stikla fabrikā. Paša esmu vienkārša, neizskatīga, tikai ceļojuma starpstacija Rīgā vienmēr iegūstu greznojumus — skaistu galviņu, greznu etiķeti uz slaidi veidotā sāna un 40 procentīgu pildījumu, kas manu ievēribu pallelināja par 100 procentiem. Par to visu atkārtoti pārliecinājos šā gada 11. un 12. aprīlī — stikla fabrikas strādnieku algas dienā, kad draugu un pielūdzēju man sarādās vai vesels bars ar Boļeslavu I. un Jāni B. priekšgalā. Uzņēmīgo vīru rokās nokļuvusi nodomāju: nu redzēšu atkal savu dzimšanas vietu — virmojošo stikla vannu, bet, ak dievs, tam neatlika laika. Tik tikko bija iesākusies pirmā maīpa, kad man pienācās ceļot no rokas rokā, tiku spaldīta, žņaugta un sūkta (bet nevis pūsta, kā agrāk), līdz viss mans 40 gradīgais labums bija līdz pēdējai lāsītei satecējis Boļeslava un kompanijas rik... pledošanu, ietilpīgajos organismos.

Rezultātā, ko es pati nevēlējos, mani draugi nebija spējīgi kāpt uz „verkštelles“, bet šķībām acīm mani blenzdami uzsāka dziesmu: „Šeit es dzēru, šeit man jāva...“ Taktij līdz locīju savu galviņu un jutos tīri jautri, bet ak vai! Tēpat netālu sašutumā pilnām acīm mani un manos draugos noraugās brigades ļaudis, kas nespēj bez maniem pielūdzējiem strādāt, jo tie ir pūtēji.

Palika tā kā neērti un es, noskurinājies, lēni aizčāpoju pa koridoru uz kantora pusī.

— Ā, tu atkal šeit? — galvu kratīdams un acīs miegdams, it kā pazīt negribēdams, nōrūca fabrikas vadītājs un nolāsija veselu lekciju. — Tu

nekrietnā kapitalistiskā palteka, vai tu nezini, cik visa fabrikas administrācija un organizācijas tev pretī nākušas. Vai tev nepietiek, ka vari brīvi ceļot pa fabrikas ceļiem ar visu savu pildījumu? Ak, tu nepateicīgā dvēsele, ko lieņi priekšniecībai acīs? To teikdams, ar spēcīgu pagriezīenu lika man lidot slaidā lokā līdz pat sētmalai pie vārtiem. Domāju: neredzēt man valrs aizgājušo grezību veikala plauktā... Te man pazust uz visiem laikiem. Bet kas tev deva, vai tad draugi pametīs nelaimē?

Nebija pagājušas i četras stundas, kopš sākās pirmā maīpa, redzu nāk pār pagalmu „Tūdaliņ“, tagadiņ“ dejojams Boļeslavs ar kompaniju. Aizmeimuroja sāpus, sāka skaitīt sētai mietus un... ieraudzīja mani. (!)

Mīļu roku noglāstīta ieslīdēju kabatā, te es jutos kā savās mājās. (Ir labi, ja ir labi draugi.)

Mazliet vēlāk kā tukša tara tiku pārmainīta pret putojošu alus glāzi un ar laimīgu novēlējumu: līdz nākošai algas dienai atgriezties atpakaļ jaunā greznojumā, pašlaik ceļoj uz Rīgu, lai par jaunu atdzimtu un atgrieztos pie saviem draugiem un pielūdzējiem Līvānu stikla fabrikā.

Ar svecīenu
Piecsimtgramīgā

Cerams, ka rajona rūpniecības kombināta vadība, arodorganizācija, partijas un komjaunatnes organizācijas atradīs līdzekļus, lai reiz likvidētu sistematisko dzeršanu fabrikā darba laikā un neapmierināsties tikai ar administratīvajiem sodiem, bet pielietos citus iespaidīgākus audzināšanas līdzekļus.

R. Skutelis

No tiesas zāles

Sodīts huligans

Šā gada 14. martā Deriņš Aleksandrs Aleksandra dēls, iegriezās Līvānu tējnicā, kur piedzēras un huliganiski uzvedoties, saplēsa traukus un vitrinu, pie tam lietojot nepieklājīgus vārdus. Uz tējnicas direktora b. Šeiko prasību izbeigt huliganismu, pil-

sonis Deriņš uzbruka direktoram un pārējiem pilsoņiem ar dūrēm.

Par huliganisko uzvešanas pilsoni Deriņu milicijas darbinieki arestēja un Līvānu tautas tiesa sodīja ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem. R. Ivanovs

Klūdas izlabojums

Plānu komisijas un MTS galvenās zootehnikas vainas dēļ mūsu laikraksta 10. aprīļa numurā, pārskatā par slaucēju sociālistiskās sacensības gaitu ieviesušās klūdas.

37. vietā jābūt Kusīnai Natālijai, 82. vietā ir Barkovska Madāja ar izslaukumu 331 — jābūt Barkovska Marija ar izslaukumu 303 un jāieņem 104. vieta. Simanovičai Janīnai jāieņem nevis 19.,

Redaktore H. JEROFEJEVA

Līvānu pilsētas darbaļaudu deputātu Padomes Izpildu komiteja paziņo iestādēm, organizācijām un rūpniecības uzņēmumiem: iesniegt sarakstus gimes darziņu pārreģistrēšanai, kā arī in-

valdiem un pensionāriem pārreģistrēt gimes darziņus.

Līvānu rajona Komunalās saimniecības nodaļā Rīgas ielā Nr 155 līdz 1956. g. 29. aprīlim.